

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200185
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720200185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená obchodnou spoločnosťou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A. XXXXX/XX, XXX XX N. N., zastúpený obchodnou spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3991/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/3/2020-642 zo dňa 09.12.2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/3/2020-642 zo dňa 09.12.2020 potvrdzuje.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 24.06.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň týmto rozsudkom rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 31.07.2013 Zmluva o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania bankou dlžníkovi ako MIKRO podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Zároveň sa dlžník zaviazal poskytnuté povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Predmetom uvedenej zmluvy bolo poskytnutie povoleného prečerpania žalovanému do výšky 35.000,- eur, pričom súčasťou zmluvy bola aj dohoda o pristúpení k záväzku, v zmysle ktorej je pristupujúci dlžník povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo zmluvy. Žalobca listinnými dôkazmi, špecifikáciou pohľadávky preukázal dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. sumu, ktorú žalovaný čerpal na základe povoleného prečerpania a ktorú banke nesplácal, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.11.2015 vypovedal predmetnú zmluvu a zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania s tým, že výška pohľadávky ku dňu vyhotovenia výpovede bola vo výške 38 793,48 eur. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu sumu vo výške 50.521,41 eur, ktorá sa v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok stala splatnou dňa 20.12.2016, pričom žalovaný doposiaľ predmetnú pohľadávku neuhradil. Pokiaľ žalovaný namietal premlčanie pohľadávky, okresný súd uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil nárok z obchodnoprávneho vzťahu, t. j. zo zmluvy, ktorá vznikla v zmysle ustanovení zákona

č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník preto v danom smere nemožno uplatniť námietku premlčania s poukazom na dobu premlčania podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Okresný súd preto vychádzal z ust. § 391 a § 397 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba štyri roky a začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. Keďže v zmysle prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok sa predmetná pohľadávka stala splatnou dňa 20.12.2016, štvorročná premlčacia doba neuplynula, pretože žalobca podal žalobu dňa 17.01.2020. Žalobca si tak voči žalovanému uplatňuje sumu vo výške 5.000,- eur, ktorá predstavuje neuhradenú istinu úveru, pričom zvyšnú časť pohľadávky si žalobca neuplatnil. Súd mal za to, že žalovaný v rámci popretia skutkových okolností neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú zo skutočného stavu veci. Z uvedeného dôvodu považoval nárok na zaplatenie sumy 5.000,- eur v plnom rozsahu za opodstatnený. Zároveň akceptoval aj zákonný úrok z omeškania z istiny, a to za obdobie od 24.06.2017, t. j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že žaloba bude zamietnutá a priznaný mu nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca, vypovedal predmetnú zmluvu dňa 26.11.2015 a vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania k tomuto dňu. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nebolo žalovanému nikdy doručené a uvedené tvrdenie vyplýva i z vykonaného dokazovania, keďže žalobca nepreukázal existenciu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti adresovanej žalovanému a nepreukázal doručenie tohto oznámenia žalovanému. Súd navyše nesprávne určil deň splatnosti žalovanej pohľadávky na 20.12.2016 podľa prílohy č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávky, čo je však v rozpore so samotnou výpoveďou predmetnej zmluvy danou zo strany právneho predchodcu žalobcu. V konaní nebolo preukázané, že došlo k riadnemu doručeniu oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky žalovanému, pričom pre riadne uplatnenie práv z postúpenia tejto pohľadávky bol žalobca, resp. jeho právny predchodca, povinný tak urobiť v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše, žalovaný považoval postup okresného súdu pri vyhodnotení námietky premlčania za nesprávny. Na jednej strane nebol zo strany súdu správne určený deň splatnosti žalovanej pohľadávky (iná splatnosť podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení, iná splatnosť v zmysle výpovede zmluvy), od ktorej sa jednoznačne odvíja uplynutie premlčacej lehoty. Na druhej strane, na základe zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorá obsahuje zároveň dohodu o pristúpení k záväzku, vznikol medzi stranami sporu spotrebiteľský vzťah, žalovaný je fyzickou osobou. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že zmluvu uzavrel žalobca (právny predchodca žalobcu) - dodávateľ. Tento pri uzavretí a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti so žalovaným - spotrebiteľom, ktorý je fyzickou osobou, ktorá pri uzavretí a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Rozhodujúca je vždy povaha účastníkov zmluvy a nie právny predpis, ktorým sa zmluva spravuje, preto premlčanie má byť posudzované podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Ďalej žalovaný namietal, že okresný súd nesprávne určil a neodôvodnil výšku úrokov z omeškania, keď úrok z omeškania stanovil na 10 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 24.06.2017, keďže sadzba zákonných úrokov z omeškania je regulovaná ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného mala byť výška úroku z omeškania 5 % ročne od 24.06.2017 a v prípade posudzovania podľa ust. § 369 ods. 2 a § 369a Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, 8 % ročne od 24.06.2017. Ďalej žalovaný namietal, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020 vzal čiastočne žalobu späť v časti paušálnej náhrady nákladov spojených s vymáhaním žalovanej pohľadávky vo výške 40,- eur a súd nesprávnym postupom konanie v tejto časti nezastavil. Napokon namietal, že rozhodnutie okresného súdu nie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Poukázal na obsah uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/44/2016 zo dňa 30.09.2016, kde sa okrem iného konštatuje, že pristúpením k záväzku nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, pristúpenie k záväzku nemá vplyv na zabezpečovacie prostriedky pohľadávky, nejedná sa o nový právny vzťah, ale pristúpenie k existujúcemu právnemu vzťahu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na obsahu svojho odvolania. Poukázal na skutočnosť, že žalobca nepreukázal v konaní doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanému, ani oznámenia o postúpení pohľadávky. Potom z uvedeného vyplýva, že jednoznačne zo strany žalobcu (resp. právneho predchodcu žalobcu) došlo k porušeniu ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, i k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a

doplnení niektorých zákonov, keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a *contrario* v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1 potvrdil ako vecne správne.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust.

§ 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalovaného za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať princíp viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na taký, ktorý má rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostal sporný, alebo je to nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

9. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

10. Na doplnenie k dôvodom vysloveným okresným súdom v napadnutom rozhodnutí považoval odvolací súd zdôrazniť, že samotná skutočnosť uzavretia zmluvy o pristúpení k záväzku fyzickou osobou nemohlo bez ďalšieho znamenať posúdenie statusu žalovaného ako spotrebiteľského. Súdny dvor EÚ vo veci C-419/11 zo dňa 14. marca 2013 uviedol: „Fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru.“ Najvyšší súd SR v uznesení spis. zn. 5 Ndc 10/2016 zo dňa 09.11.2016 uviedol, že „žalobkyňa ako fyzickú osobu, ktorá má úzke väzby vo vzťahu k obchodnej spoločnosti ako jej konateľka a spoločníčka, nemožno považovať za spotrebiteľa, nakoľko v danom prípade, prevzala ručenie za záväzok tejto spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy (t. j.

z obchodnoprávneho vzťahu)“. V posudzovanej veci uzavrel žalovaný zmluvu o povolenom prečerpaní a dohodu o pristúpení k záväzku zo dňa 31.07.2013 ako konateľ spoločnosti MäsoPonitrie, s. r. o. a zároveň ako fyzická osoba (pristupujúci dlžník). Išlo o zjavne o obchodnoprávny vzťah, v ktorom konateľ (žalovaný) fakticky zabezpečil sporný záväzok voči banke tým spôsobom, že k nemu pristúpil. Uvedeným spôsobom sa nemohol status žalovaného premeniť na spotrebiteľský, keďže tento zjavne konal v úzkej spojitosti s vlastnou podnikateľskou činnosťou (činnosťou obchodnej spoločnosti, ktorej bol konateľom). Posúdenie právneho vzťahu sporových strán podľa Obchodného zákonníka okresným súdom bolo v zmysle uvedeného správne.

11. Pokiaľ o ide o odvolacie námietky týkajúce sa nedoručenia oznámenia o mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania, resp. oznámenia o postúpení pohľadávky, išlo zjavne o novoty v odvolacom konaní, ktorých prípustnosť je podmienená splnením podmienok podľa 366 CSP, čo však nebolo v konaní pred odvolacím súdom zistené. Rovnako tvrdenie o nesprávne určenej splatnosti pohľadávky posúdil odvolací súd ako novotu, pričom odkazuje na priebeh pojednávania dňa 17.09.2020, kedy

zástupca žalovaného odkazoval na splatnosť pohľadávky práve dňa 20.12.2016, od ktorej odvodzoval svoju námietku premlčania. Rovnaký dátum splatnosti pohľadávky bol ustálený aj súdom prvej inštancie. 12. K úrokom z omeškania odvolací súd poukazuje na obsah zmluvy zo dňa 31.07.2013, ktorá regulovala ich výšku na 10 % ročne. Súd prvej inštancie v rozhodnutí citoval ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatených sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. V závere sa síce dopustil nepresnosti, keď poukázal na to, že priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania, v kontexte označeného ustanovenia a výroku rozsudku je však zjavné, že okresný súd akceptoval požiadavku žalobcu na dohodnutý úrok z omeškania, čo považoval aj odvolací súd za súladné s právnou úpravou Obchodného zákonníka.

13. Ak odvolateľ namietal, že v danom prípade nedošlo k rozhodnutiu o čiastočnom zastavení konania, k tomu treba uviesť, že v danom prípade žalobca vzal žalobu späť podaním zo dňa 02.03.2020, a to ešte pred doručením žaloby žalovanému. V zmysle ust.

§ 145 ods. 3 CSP nebol okresný súd povinný osobitne rozhodnúť o čiastočnom zastavení konania, preto ani v tejto časti nebolo možné posúdiť odvolacie námietky ako opodstatnené.

14. V reakcii na nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že odvolateľ nedefinoval, v čom konkrétne je rozhodnutie nejasné, či nezrozumiteľné, preto tento argument nemal z hľadiska odvolacieho prieskumu potrebnú relevanciu.

15. Argumentáciou odvolateľa vo vzťahu k aplikácii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách obsiahnutou vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu sa odvolací súd nezaoberal, keďže odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Potrebu použitia uvedeného ustanovenia zákona č. 483/2001 Z. z. odvolateľ v odvolaní neprezentoval.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).